

והספימו שני הצדדים להיות בשלום, וההבדלה הזו היא הבדלת המחלקת, להספיק שיהיה הכל אחד, שלם כאחד. ומשום כך, א"ו הן כאחד. ויקרא אלהים לאור יום, זה צד אחד של הסוד של אל"ף. (ולחשף קרא לילה, זה צד אחד של סוד של אלף). לאחר שנפרדו שני הצדדים לעשות מעשה, אחד עשה ערב ואחד עשה בקר. כיון שעשו מעשים, הספימו שניהם ונקללו באות ו"ו.

וזהו שפתיב ויהי ערב ויהי בקר, ויהי ערב מהצד של חשך, ויהי בקר מהצד של האור. כיון שעשו מעשים, מיד השתכללו לאחד, שפתיב יום אחד. הרי הסוד של האות ו"ו שנכללו בו להיות אחד.

וזהו סוד הפתיב ויהי ולא כתוב ויהי. ויהי, כשנראים בסוד של אלף ועשו מעשים ונסתרו ולא נראו, אז פתיב ויהי: היה, ועכשו אינו כך, שהרי נכלל בסוד של ו"ו, ועכשו הכל יום אחד, (תהלים ק"ב) מי ימלל גבורות ה' ישמיע כל תהלתו.

ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים (בראשית א, ט), זה הצד המתחנן, צד אחד שבסוד של אלף, שהוא צד שנקרא חשך, וזהו מתחת השמים, שהרי מן אותו צד נפרדים המים ונובעים בשפע של טמירות, מצד אחד שלמעלה, שהוא הימין.

האור שנגנו, באיזה מקום נגנו? בסוד האות ו"ו. וכשהיא נגננת, הכל נגנזים, הצד האחר גנוז עמו. ועל כן מתחת השמים אל מקום אחד, וזהו הצד שנשארו אחד, בלי חברו כשנגנו בראשונה. ומאותו הצד, שנחלקו המים והתכנסו לתוכו, אז נראתה היבשה מאותו הצד. והסוד הזה

היא הבדלת מחלוקת, לאסתפקא למהוי פלא חד, שלים פחדא.

ובגין כך, א"ו פחדא אינון. ויקרא אלהים לאור יום, דא סטרא חדא דרזא דאל"ף. (נ"א ולחשף קרא לילה, דא סטרא חדא דרזא דאל"ף). לבתר אתפרשו תרין סטרין למיעבד עובדא, חד עביד ערב, וחד עביד בקר. כיון דעבדו עובדין, אסתפקמו תרוייהו, ואתפלילו באת ו"ו.

הרא הוא דכתיב ויהי ערב ויהי בקר, ויהי ערב, מסטרא דחשך. ויהי בקר, מסטרא דאור. כיון דעבדו עובדין, מיד אשתכללו לחד, דכתיב יום אחד. הא רזא דאת ו"ו, דאתפלילן ביה למהוי חד.

ודא הוא רזא דכתיב ויהי, ולא כתיב ויהי. ויהי, פד אתחזיין ברזא דאל"ף, ועבדו עובדין, ואסתימו ולא אתחזוין, כדין פתיב ויהי: הוה, והשתא לא איהו הכי, דהא אתפליל ברזא דו"ו, והשתא פלא יום אחד (תהלים ק"ב) מי ימלל גבורות ה' ישמיע כל תהלתו. ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים. דא סטרא תתאה, סטרא חד דברזא דאל"ף, דאיהי סטרא דאקרי חשך, ודא איהו מתחת השמים. דהא מההוא סטרא מתפרשן מיין, ונבעי בנגידו דטמירו, מסטרא אחרא דלעילא, דאיהו ימינא.

אור דאתגניז, באן אתר אתגניז, ברזא דאת ו"ו. וכד איהי אתגניז, כולא איתגניזין, סטרא אחרא גניז עמיה. ועל דא מתחת השמים אל מקום אחד. ודא הוא סטרא דאשתאר חד, בלא חבריה פד אתגניז בקדמיתא. ומההוא סטרא פד אתפלגו מיא, ואתפנישו בגייה, כדין איתחזי יבשתא מההוא